

BOŠKO MARIJAN

Zavičajni muzej Stjepan Gruber
Savska 3
HR - 32270 Županja

PLOČE RIMSKIH URNA NA GREPCIMA KOD LIVNA

UDK 904:726.821(36) "0-2"

Izvorni znanstveni rad

Na njivi Krivača na Grepcima između Prispa i Vašarovina kod Livna otkrivena je 1994. godine grobnica građena razbijenim ili dijelom oštećenim kamenim pločama koje su u antičko doba činile stranice četvrtastih urna. Kamene ploče mogu se datirati u vrijeme od sredine 1. do početka 3. stoljeća, iako najvjerojatnije pripadaju koncu 2. stoljeća. Grobnica s dijelom sačuvanim dječjim kosturom vjerojatno je iz kasnantičkog doba, a možda se može datirati još i kasnije jer predmeta popudbine nije bilo.

Prijevoj Grepci na padinama Grbice između Vašarovina i Prispa (sl. 1) odranije je poznato nalazište sa zanimljivim inventarom od željeznog doba do srednjega vijeka. Nalazi se u središtu arheološkog kompleksa na koji se sa sjeverne i sjeveroistočne strane vežu prapovijesna Gradina s antičkom utvrdom¹ i prapovijesno grobište te rimsko naselje u Vašarovinama,² a s južne i jugoistočne strane u samome polju prapovijesna naselja, vjerojatno i antički lokaliteti Luščić i Drinovac.³ Luščić i Drinovac, naime, povezuje "kaldrma" – rimska cesta koja od tih nalazišta vodi put istoka, prema rimskim naseljima na Golubiću između Velikih Kablića i Suhače i dalje prema Livnu. Na značenje Grebaca davno su već upozorili nalazi rimskoga doba⁴ i dijelom sačuvana srednjovjekovna nekropola stećaka⁵ pa je nedavni nalaz ratničke ostave ranoga željeznog doba,⁶ u odnosu na njih, svakako bio iznenađujući. Međutim, obližnje gradinsko naselje i nekropola željeznoga doba u Vašarovinama čine potpuno razumljivim i pojavu njima suvremene ratničke opreme. Ipak, bez obzira na taj prapovijesni nalaz, Grepci su, prije svega, poznati po otkrićima predmeta iz antičkog doba.

Važno je na početku napomenuti da je sasvim sigurno veći dio objelodanjenih antičkih nalaza s Grebaca pronađen upravo na njivi Krivača, iako neki potječu i iz današnjega groblja.⁷ Dakako,

1. BENAC 1985: 114 i d.; ČURČIĆ 1909: 169.

2. ČOVIĆ – NIKIĆ 1983: 87 i d.; MARIJAN 1986: 23 i d.; SERGEJEVSKI 1928: 90-92; SERGEJEVSKI 1930: 157 i d.; SERGEJEVSKI 1931: 19-20; PATSCH 1894: 349-350; PATSCH 1906: 170-172; PAŠKVALIN 1983: 167 i d.; PAŠKVALIN 1986: 61 i d.; GOTOVAC 1992: 51 i d.

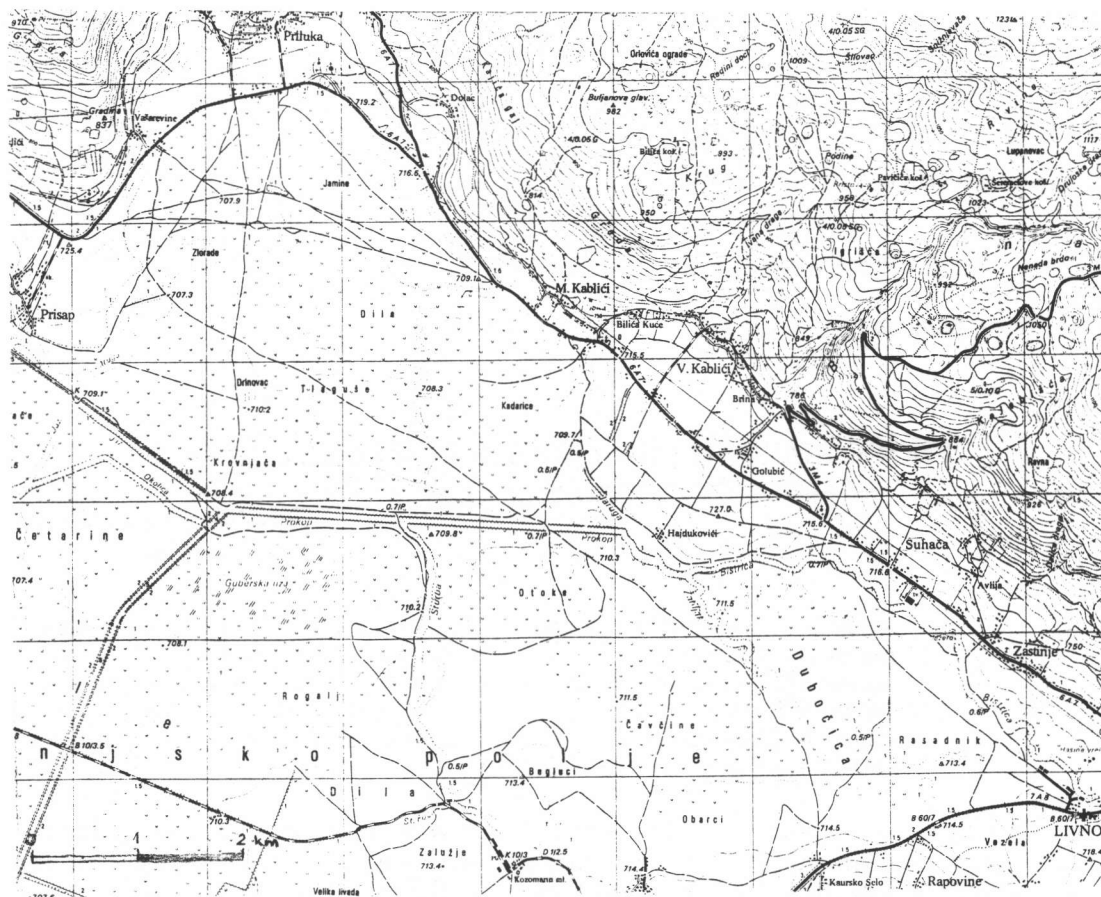
3. MARIJAN 1994: 31 i d.

4. SERGEJEVSKI 1931: 20-22.

5. ZELENKA 1994: 96.

6. MARIJAN 1995: 51 i d.

7. SERGEJEVSKI 1931: 19-21.

Slika 1.

riječ je o jednom lokalitetu. Kada su 1994. godine orući njivu vlasnici plugom zahvatili jednu kamenu ploču, bio je to znak da se odmah poduzme arheološko iskopanje, zapravo malo zaštitno istraživanje na tom mjestu.⁸ Grobnica, odnosno iskopna sonda nalazila se jugozapadno od kapelice u blizini kamenog nasipa koji sa sjeverne strane omeđuje Krivaču (sl. 2). Kako je teren blago strm, najprije se vidjela uzglavna kamena ploča o koju je i plug za oranja njive bio zapinjao. Potom je sve jasnije izranjala ploča sa zapadne strane koja je nakoso stajala prema unutrašnjosti grobnice (sl. 3). Nešto pliće, s istočne strane otkrivena su tri komada dviju različitih kamenih ploča (sl. 4). Kasnije je ploči do uzglavlja bez većih poteškoća pridodan i njezin treći komad (sl. 9a), slučajno pronađen u neposrednoj blizini na međašnjem nasipu sa sjeverne strane (sl. 5). Vjerojatno je taj, sasvim bijeli komad, ispran i očišćen kišom i suncem, bio ranije izoran te odbačen, na sreću, ne predaleko. Kada je grobnica pri kraju očišćena, na kamenitom dnu mogli su se ustanoviti samo ostatci jedne dječje lubanje i nekoliko slabo očuvanih (nadalaktičnih) kostiju (sl. 6, sl. 7). Nedostajale su kosti donjih

8. U prvoj polovici kolovoza 1994. godine njivu su orali sinovi vlasnika Bože Krole, a lokalitet je prvi obišao dr. fra Bono Mate Vrdoljak iz Franjevačkog samostana na Gorici u Livnu predlažući zaštitno istraživanje što je i učinjeno nekoliko dana kasnije, 18. kolovoza 1994. godine. U stručnoj ekipi bili

su, osim autora, dr. fra B. M. Vrdoljak i M. Palčok iz Muzeja hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu. Obojici zahvaljujem na velikoj pomoći, kako za vrijeme istraživanja tako i pri kasnijoj obradi i radu na ovome članku.

Slika 2.

dijelova tijela i ekstremiteta. Sasvim je jasno da je južna strana grobnice u potpunosti razorena jer je na toj strani pronađena gomila životinjskih kostiju s nekoliko komadića keramike koje nije bilo moguće vremenski atribuirati. Na tu je gomilu kostiju bilo nabacano kamenje nepravilna oblika različitih veličina.⁹ Grobnica je vrlo precizno orijentirana u smjeru sjever-jug, a pokop djeteta izvršen je tako da mu je glava na sjevernoj strani (sl.7). U sjevernoj polovici grobnica je ukopana u kamenito tlo (slojevita muljika) dok je na južnoj strani bila gotovo u razini današnjega površinskoga sloja njive. Prostor za grobnicu imao je oblik izdužena nepravilna pravokutnika (oko 1,85 x 0,92 m). Grobna konstrukcija, načinjena od kamenih ploča rimske urne, bila je u obliku

9. Nakon otkrića novoga nalaza na Grepcima razgovarali smo sa starijim rođacima sadašnjega vlasnika Krivače, s Antom Krolom iz Prispa i njegovom sestrom Celom Lijović s Ploče u Žiroviću (MARIJAN 1995: 51). Oni su potvrdili da su na toj, tada njihovoj njivi, prije "pedesetak" godina također

izorani dijelovi grobnice kada je možda i došlo do zakapanja životinjskih kostiju. Čini mi se da je riječ o otkriću nešto prije ili nešto više od "pedesetak" godina, vjerojatno o 1925. ili 1926. godini (SERGEJEVSKI 1931: 20-21).

Slika 3.

izdužena pravokutnika, bez obzira na kasniju devastaciju i djelomično ili potpuno dislociranje pojedinih ploča. Treba napomenuti da su i na južnoj, najviše stradaloj strani grobnice zacijelo bile kamene ploče, vjerojatno od sličnih kamenih antičkih urna. One su, pak, budući da su zbog strma terena bile bliže površini, zasigurno uklonjene ranijim intervencijama, a najkasnije onda kada su na tom dijelu bile pokopane životinjske kosti, dakako, ne isključujući ni druge načine destrukcije i prije tog događaja. Ipak, čini se da je širina grobnice oko 0,65 m.

Vjerojatna kasnoantička dječja grobnica zasigurno je cijelim opsegom bila obložena i pokrivena kamenim pločama. Istina, prva ploča ili stranica do uzglavlja sa zapadne strane (sl. 3, sl. 4) napućivala je tijekom istraživanja na grobnicu s krovom na dvije vode; međutim, nasuprotna ploča (sl. 5) jasno je pokazala da je riječ o grobnici pravokutna oblika poput cista koja je morala imati jednu ili, vjerojatno, više ploča poklopnice. Za konstrukciju grobnice upotrijebljene su, dakle, lijepo oklesane ploče antičkih kamenih urna. Iako nema posebno značenje, zanimljivo je da su te ploče i u sekundarnoj upotrebi zauzele gotovo istu dispoziciju (sl. 6) kakvu su imale i onda dok su činile stranice kamene urne što je, vjerujem, samo posljedica najpraktičnijega tehničkog postupka koji su primijenili ukopnici. Dakle, uzdužne ploče ili stranice urne i sada stoje sa strane (istočne i zapadne), a prednja ili pročelna ploča urne stavljena je na uzglavnu stranu vjerojatne kasnoantičke grobnice. Iako su možda kao ploče poklopnice poslužili upravo poklopci antičkih urna, daljnja nagađanja nemaju smisla.

Otkriveno je 6 komada od 4 ploče. Rađene su od meka vapnenca. Sve su bile više ili manje oštećene, uglavnom u vrijeme gradnje grobnice, a nešto i naknadno obradom zemlje. Uzdužne ploče imale su ukras samo na čeonim stranama, ploča koja je stajala na pročelju urne bila je ukrašena na svoj vanjskoj površini, a dio ploče sa zadnje strane kamene urne nije imao ukrasa. To su:

1. Kamena ploča s dijelom očuvanim florealnim ukrasom u reljefu (tučak cvijeta poput tulipana u naizmjeničnu rasporedu po okomitoj osi s početkom drugoga cvijeta i njegova korijena/stapke). S unutrašnje strane dva okomita žlijeba, jedan U-profilacije, drugi L-profilacije. S

Slika 4.

vanjske strane mrežasti uzorci – ostatci klesarskoga alata. Pripadala je uzdužnoj stranici kamene urne. Vel.: 59,7 x 45,3 cm, debljina: 8,0 cm, širina žlijeba: 7,0 cm - sl. 8.

2. Tri komada uzdužne ploče kamene urne s dijelom očuvanim florealnim ukrasom u plitkom reljefu. Ukas cvjetnih motiva s gornje (vjerojatno i donje) strane ograničava jednostavan geometrijski ukras dvostrukih V. S unutrašnje strane dva okomita žlijeba, jedan U-profilacije, drugi L-profilacije. Na vanjskoj strani vrlo plitko urezan motiv višestrukih pravokutnika, a tragovi klesarskog alata vidljivi su na unutrašnjoj strani. Vel.: a) 31,0 x 26,7 cm, b) 50,7 x 27,0 cm, c) 35,7 x 37,3 cm; debljina : 7,7 cm, žlijeb : 7,0 (U), 6,0 (L) – sl. 9a-c.

3. Oštećena kamena ploča pripadala je prednjoj strani ili pročelju četvrtaste urne. Četiri udubljena pravokutnika s profiliranim bordurama. Između njih i gotovo po svojoj površini urezana je cijela mreža vodoravnih i okomitih pravilnih crta te 5 jednakih manjih pravilnih krugova na jednoj strani. Vel.: 48,7 x 50,7 cm, debljina: 6,7 cm - sl. 10.

Slika 5.

4. Oštećena kamena ploča, najvjerojatnije stražnja ploča antičke urne. Bez ukrasa, a na površini jasno vidljivi ostatci klesarskoga alata (zublje). Vel.: 42,3 x 31,7 cm, debljina: 6,7 cm - sl. 11.

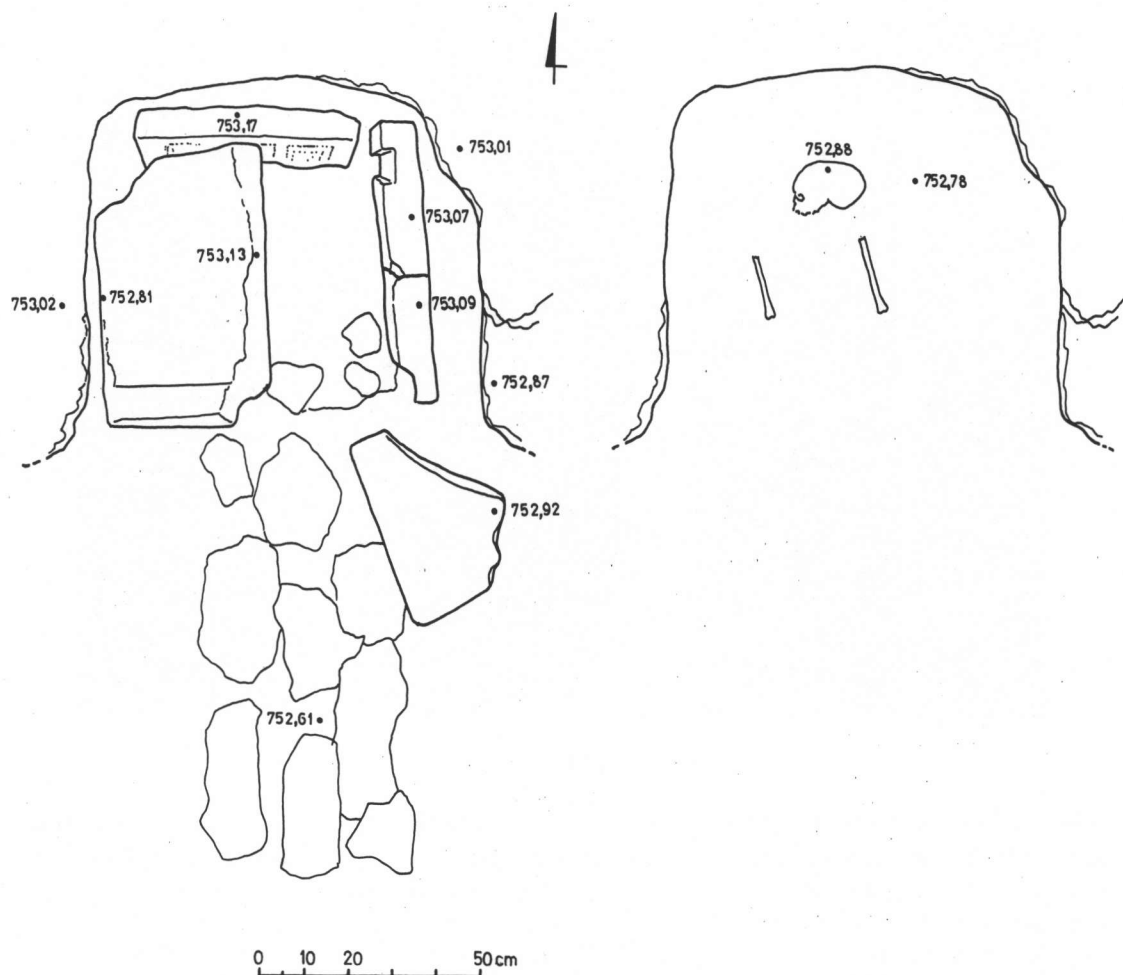
Osim po općoj kvaliteti izvedbe, posebice ukrasa, tehnički detalji na pločama jasno pokazuju da one pripadaju ne jednoj nego li različitim kamenim urnama. Tako dvije uzdužne ploče ili stranice (sl. 8, sl. 9), osim što se razlikuju po kvaliteti ukrasa, nikako nisu mogle pripadati istoj urni jer obje pripadaju lijevoj strani, dakle, različitih urna. A i po veličini prostora za pepeo pokojnika, jasno je da te dvije ploče ne pripadaju istoj urni. Prva je taj prostor za pepeo imala duljine 42,0 cm, a druga 46,0 cm. S druge strane, pročelna i stražnja ploča ne mogu se na taj način diferencirati, iako njihove veličine nedvojbeno govore da su, također, pripadale različitim urnama. Ukrašenost na jednoj (sl. 10) sigurno je jamstvo njezina pročelnog položaja, dok je druga neukrašena (sl. 11) zacijelo bila na stražnjoj strani urne. U svakom slučaju pronađene ploče (sl. 8 – sl. 11) mogle su pripadati najmanje dvjema, a najviše četirima kamenim urnama. Po ukrasu i po stilskim i tehničkim svojstvima komadi br. 1 (sl. 8) i br. 3 (sl. 10), odnosno br. 2 (sl. 9) i br. 4 (sl. 11) mogli bi biti dijelovi istih, dakle, dviju urna. Moguće je, međutim, da je svaki komad pripadao posebnoj urni kao i da su te četiri ploče bile dijelovi triju urna.

Ukrase na kamenim pločama s Grebaca čine florealni i geometrijski motivi. Prvi su uobičajeno rađeni u plitkom reljefu, a drugi urezivanjem. Na primjeru ploče br. 2 (sl. 9) vidimo da je florealni motiv na krajevima kombiniran s urezanim geometrijskim uzorkom. Možda je takvo rješenje bilo i u primjeru ploče br. 1 (sl. 8) na kojoj je sačuvan samo središnji dio reljefna ukrasa. Razlika u kvaliteti izvedbe ukrasa na tim dvjema pločama više je nego jasna. Na ploči br. 1 (sl. 8) ukras po

Slika 6.

širini zauzima gotovo cijelu debljinu ploče (6 od 8 cm), rađen je vrlo precizno u istaknutoj reljefnoj formi. Majstor je najprije urezanim crtama označio stupac namijenjen ukrasu tako da je sa strana ostao po 1 cm kao bordura. Iako je zapravo riječ o barem dva samostalna motiva (časka cvijeta i cvijet sa stapkom), taj ukras po okomici je vrlo skladan te se stječe dojam o jednome vezanom motivu, čemu svakako pridonosi naoko nevažan ornament u obliku romboidne kaplje smještene između časka cvijeta i korijena ili stapke idućega cvijeta. Ravnomjieran prostorni razmještaj motiva i strogo poštivanje simetrijske osi u njihovu oblikovanju svjedoče o vrlo dobrom umjetničkom radu. Shematski vrlo sličan motiv na ploči br. 2 (sl. 9) drugorazredno je djelo. Iako se nepoznati majstor i tu držao simetrije po okomitoj osi, iako je prethodno također naznačio polje ukrasnoga stupca, ukupan je dojam sasvim drukčiji. On je ukrasni stupac suzio na 4 cm širine što je, na samom početku, dobrim dijelom utjecalo da njegovi cvjetni motivi nemaju onu puninu i minuciozno izvedene detalje kao kod prethodnika. Tu zapravo više i nije riječ o reljefnom već o duboko urezanom ukrasu jer širina ukrasnoga stupca naprosto nije dopuštala da se raskošni cvjetni motivi daju u punoj plastičnosti nego su stiješnjeni i djelomično izduženi pa, na stanovit način, i geomtrizirani. Na to je svakako utjecala činjenica da se na vanjskoj strani ploče nalaze urezani geometrijski motivi kao priprema za jedan drugi, nikad dovršeni ukras. Drugim riječima, ploča je prvobitno bila namijenjena drugom, iako, vjerojatno vrlo sličnom spomeniku što govori da je majstor morao brzo izvršiti prenamjenu te načiniti rečeni ukras. S druge strane, manje je vjerojatno da urezani geometrijski motivi kao priprema čine samo nedovršeni rad. Ipak, izvedbu ukrasnoga stupca na ploči br. 2 ne bih pripisao lošem ili početničkom djelu, iako se ona ne može mjeriti s kvalitetom izvedbe ukrasnoga stupca na ploči br. 1. Vrlo je vjerojatno da se autor ukrasa na ploči br. 2 ugledao na ukrasne motive s ploče br. 1. Taj je primjer zahvaljujući očuvanosti većega broja motiva dijelom dao mogućnost

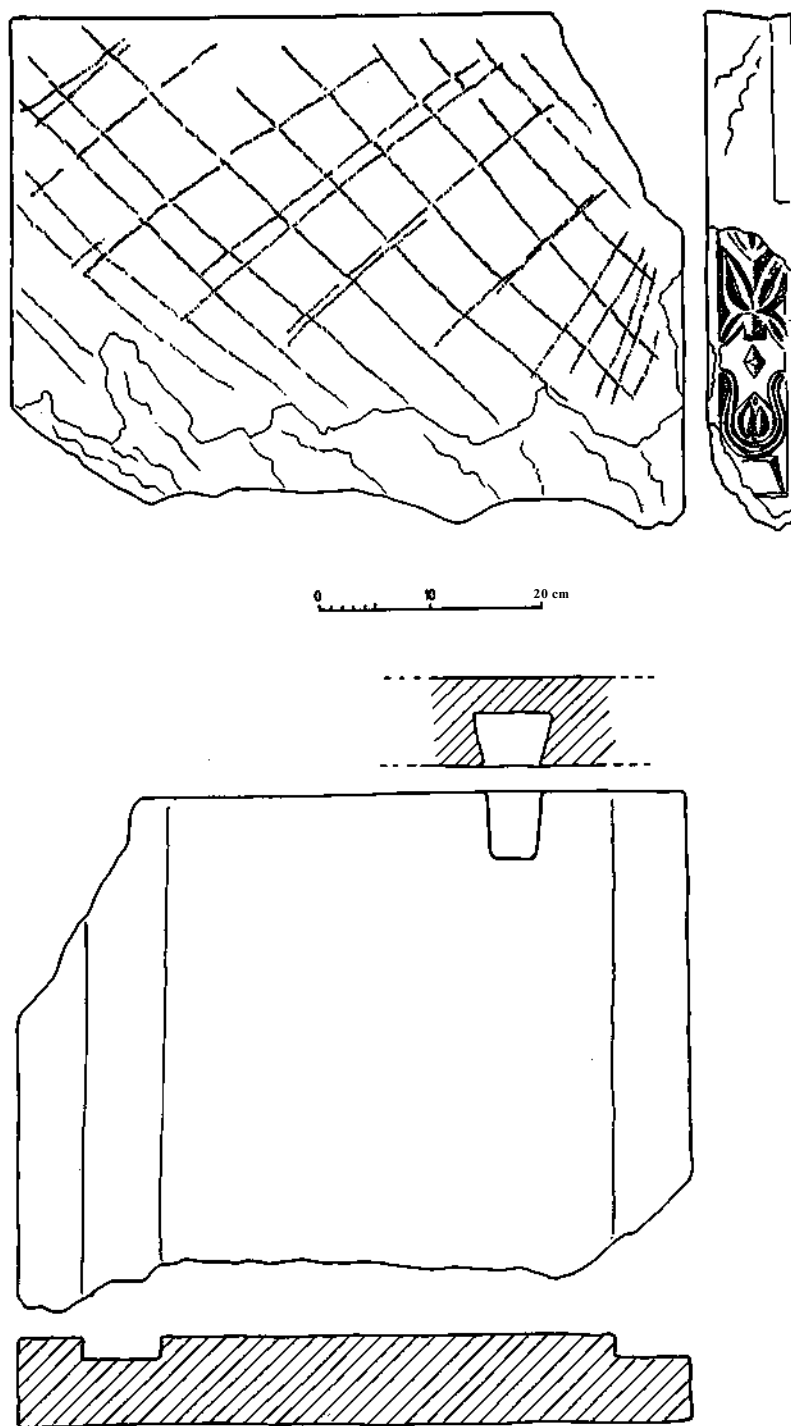

Slika 7.

rekonstruiranja cijeloga ukrasnog stupca i na jednoj i na drugoj ploči. Mislim, naime, da središnji, krajnje stilizirani motiv na ploči br. 2 (pupoljak cvijeta ispod kojega su dva koncentrična polukruga) odgovara središnjem, dijelom sačuvanom uzorku na ploči br. 1. Temeljem te rekonstrukcije, čini se da je na ukrasnim stupcima moglo biti tri vezana cvjetna motiva (časka, cvijet sa stapkom, časka) ograničena s gornje i donje strane geometrijskim motivom (vodoravne crte i dvostruki V).

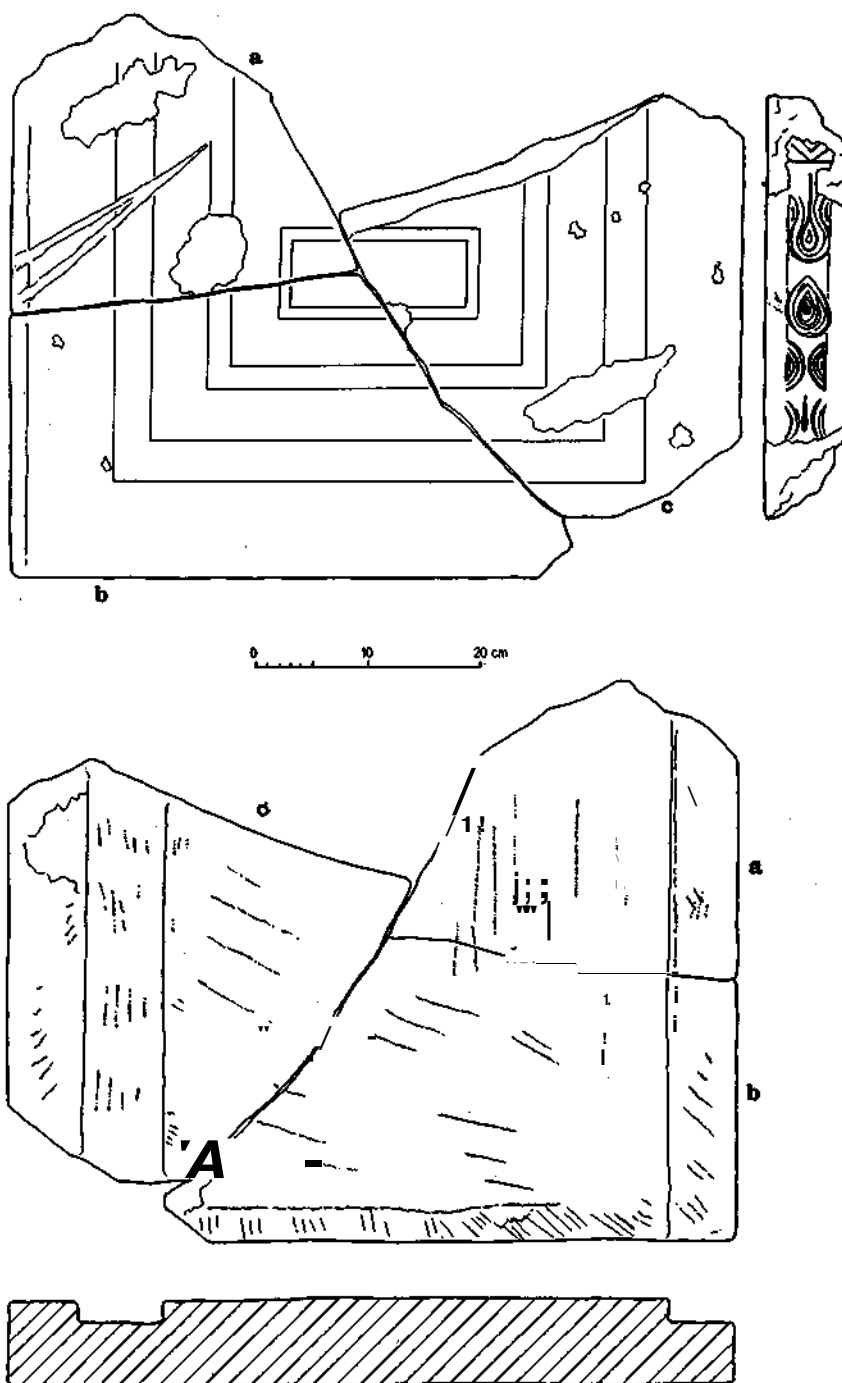
Ukrasni cvjetni stupac u konačnici je, ipak, samo simbol, zacijelo simbol života i smrti čije je značenje posebno naglašeno i zbog mjesta na prednjoj ili pročelnoj strani urne na kojemu se nalazio. A na prednjoj strani urne skoncentrirana je sva simbolika, svi znakovi i sve informacije vezane uz pokojnika, kult mrtvih i zagrobni život. Interpretacija cvjetnih uzoraka s ploča na Grepcima otežana je zbog fragmentarnosti nalaza, ali i zbog činjenice da oni predstavljaju znakove funeralnih običaja i vjerovanja u zagrobni život koji su slabo istraženi na unutrašnjem delmatskom području u antičko doba. Ipak, s obzirom na naizmjeničnost cvijeta i zatvorene cvjetne čaške na ukrasnim stupcima, možda je taj ritam i smjenjivanje motiva simbolično predstavljao promjenljivost

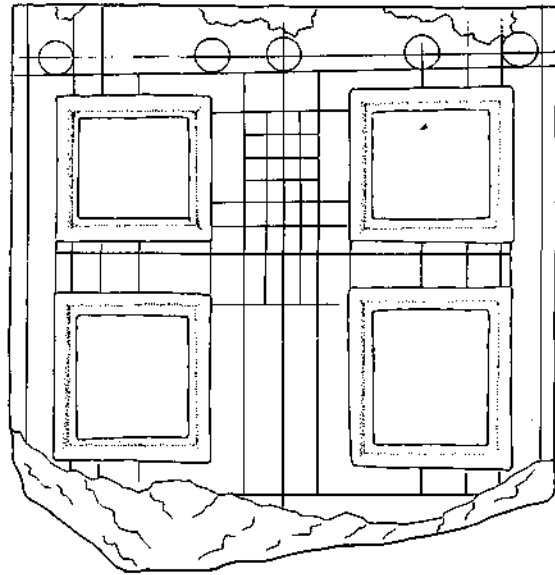
PRISAP.GREPCI.KRIVACA.199«crtt!» Miran Palcok

Slika 8.

PRI SAP. OREPCI. KRIVAČA. 199<:rtež.Miran Polčok

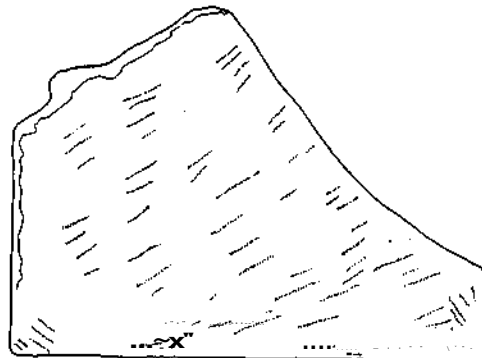
Slika 9.

0 10 20cm

PRISAP. & REPCI. KRIVACA. 1994. crtež: Miran Polčok

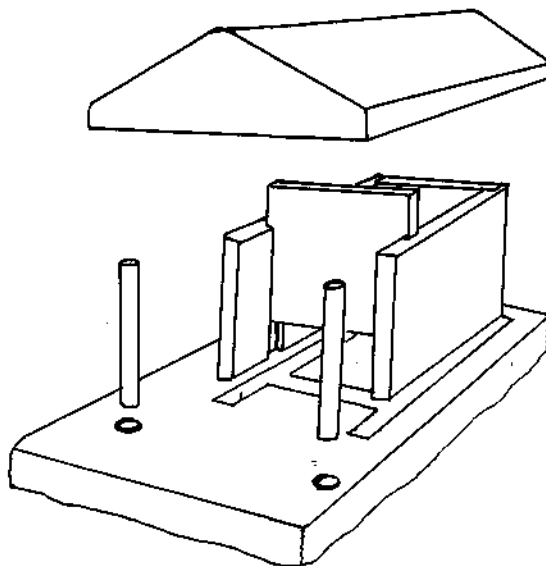
Slika 10.

0 10 20cm

PRISAP. GREPCI. KRIVACA. 1994. cnež: Miran Pdčok

Slikali.

Slika 12.

ljudskoga života, njegove smrti i novoga zagrobnog života. Ali, zbog svega prethodno rečenoga, ne treba odbaciti ni interpretaciju prema kojoj bi ukrasni cvjetni stupci predstavljali samo puku dekoraciju kamenih urna.¹⁰

Osim cvjetnoga ukrasa na dvije ploče kamene urne s Grebaca nalaze se geometrijski motivi. Najednom primjerku ukras je udubljen i profiliran, na drugome samo urezanim crtama naznačen. Prvi svakako spada u čisti ukras, dok drugi treba gledati samo kao pripremu za njegovu izvedbu. Ploča br. 3 (si. 10) zasigurno pripada pročelju kamene urne, a na njezinoj prednjoj ili vanjskoj strani sačuvana su četiri udubljena pravokutnika s profiliranim rubovima. Pravokutnici su uz oštećenu (donju?) stranu ploče bili okomito postavljeni, a nešto su veći (10x11 cm) od druga dva (10 x 9 cm) s vodoravnom uzdužnom osi. Na ploči je prvobitno trebao biti izveden ukras druge vrste, iako je i ona, vjerojatno, bila namijenjena kamenoj urni. Majstor ili obrtnik klesar na toj je ploči, naime, urezanim crtama naznačio mjere (po širini i po duljini) ukrasa koji nikad nije isklesao. Osim cijele mreže vodoravnih i okomitih crta, uz rub ploče nalazi se pet istovjetnih pravilnih kružnica, gotovo sigurno namijenjenih ukrasu rozeta.¹¹ Grafička priprema ukrasnih motiva na pločama s Grebaca svakako je dobar pokazatelj načina rada, sredstava i tehnike kojima se služilo domaće klesarstvo. Ali i taj primjer nedvosmisleno upućuje na zaključak daje majstor klesar žrtvovao ranije načinjenu pripremu, vjerojatno zbog hitnosti narudžbe. Umjesto predviđenih ukrasa načinio je četiri udubljena pravokutnika s bordurama čijoj izvedbi ni na koji način nije koristila spomenuta grafička priprema. S druge strane, gotovo je sigurno da su pravokutnici (kasetoni) urađeni vrlo brzo uzme li se u obzir njihova zamjetna nesimetričnost, a to je, opet, još jedan dokaz o prenamjeni ploče. Sličnu grafičku

10. PAŠKVALIN 1983: 175.

11. Na pločama kamene urne koje su bile ugrađene u kasnoantičku grobnicu bačvasta svoda na Groblju sv. Ive u

Livnu nalaze se po dvije gotovo istovjetne kružnice u kojima su urezane rozete (PETRINEC - ŠEPAROVIC - VRDOLJAK 1999: kat. br. 141, 142).

pripremu, vjerojatno za reljefno oblikovanje (udubljivanje) geomtrijskih motiva, imala je spomenuta ploča br. 2 (si. 9) kojoj je, također, promijenjen ukras.

Ukras izdubljenih pravokutnika s profiliranim rubovima (kasetoni) svakako podsjeća na motiv vrata podzemlja - *porta Inferi*. Taj motiv rimska sepulkralna arhitektura preuzela je iz grčohelenističke kulture, nalazi se, primjerice, na helenističkim stelama s otoka Visa (Issa),¹² a potom i na rimskim nadgrobni spomenicima - na stelama iz Dugopolja kod Splita¹³ ili na stelama iz okolice Ljubuškoga,¹⁴ na steli s Liba i nalazima monolitnih sanduka urna za pepeo iz Karaule u Tomislavgradu¹⁵ i Groblja sv. Ive u Livnu.¹⁶ Motiv *porta Inferi* na unutrašnji delmatski teritorij najvjerojatnije su donijeli vojnici *legio VII* istočnjačkoga podrijetla smješteni u Tiluriumu (Gardun kod Trilja),¹⁷ bez obzira što ne treba zanemariti ni moguće značenje helenističkih stela u tom smislu i, općenito, salonitansku sepulkralnu arhitekturu. Jer oblik kamene urne s Grebaca, odnosno kamenih urna s Livanjskog i Duvanjskog polja, nije zapravo ništa drugo do li razvijena forma stele, dvodimenzionalnost stele jednostavno je pretvorena u trodimenzionalnu formu kamene urne. Pri tome su zadržani svi bitni dijelovi stele, njezin gornji zabatni dio s akroterijima prenesen je na poklopac urne, polustupiči sa stele postaju pravi stupici i u arhitekturi urne u potpunosti su funkcionalni kao kod prave građevine (hrama), ukrasno polje s kasetonima preneseno je na pročelnu ploču prostora za pepeo dok je natpis otišao na zabat poklopca.

Grebake ploče pripadale su antičkim urnama četvrtasta oblika, urnama čiju je konstrukciju činilo više dijelova. Osim predloženih ploča koje su kao stranice zatvarale "sanduk za pepeo", urna je imala još poklopac i postolje te, vjerojatno, stupiće na pročelju. Za konstrukciju koja u osnovi oponaša oblik kuće ili hrama bilo je doista potrebno i mnogo zanatskoga umijeća da bi "građevina" sklopljena iz više dijelova bila sigurna i stabilna. Iako do danas na jednom mjestu nije otkrivena kompletna urna s postoljem, stranicama, poklopcem ili stupićima, pojedinačni ili skupni nalazi svih tih arhitektonskih elemenata na nekoliko lokaliteta u livanjskom i duvanjskom kraju daju dobru osnovicu za njezinu pouzdanu rekonstrukciju (si. 12).

Dakle, na stabilno kameno postolje sa žljebovima uglavljene su dvije uzdužne ploče, zatim prednja ili pročelna te stražnja ploča. Dva stupića nalazila su se izvan crte žljebova, pomaknuta su sasvim u stranu, stoje zacijelo bilo važno za oslon dvoslivne krovne ploče, ali i za ukupnu stabilnost urne. S druge strane, na taj je način prednji ili pročelni dio urne s koncentracijom ukrasne simbolike bio znatno vidljiviji pa je pomicanje stupica u stranu imalo i tu drugu, jednako važnu svrhu. Na vrh konstrukcije obično je dolazio dvoslivni poklopac, s ukrasom i natpisom ili samo natpisom na zabatu. A dublji žljebovi na postolju i poklopcu, međusobna vezanost i uklopljenost okomito postavljenih ploča te težina poklopca osiguravali su zamjetnu stabilnost urne. Nadalje, vjerojatno je i mali utor na ploči br. 1 (si. 8) također imao funkciju u konstrukciji urne. Naime, u taj utor trapezoidna oblika (7,5 x 5,0 x 5,0 cm) na gornjoj strani ploče mogla je biti postavljena drvena gredica koja se uglavljivala na svoj pandan u nasuprotnoj ploči pa je na taj način osiguravala dodatnu stabilnost konstrukcije prije postavljanja poklopca, ali je, vjerojatno, ostala u funkciji i nakon tog završnog čina gradnje urne. U primjeru druge ploče (si. 9) gornji je rub, na mjestu gdje bi mogao biti sličan utor, znatnije oštećen pa su i pretpostavke u tom smislu bez utemeljenja. Naravno, treba pomisliti daje utor na ploči br. 1 (si. 8) načinjen i u druge svrhe jer je i namjena same ploče prvobitno

12. NIKOLANCI 1969: 68,70, T.VI; FRASER 1991: 248-252, Pl.1.

13. CAMBI 1994: 147 i d.

14. BOJANOVSKI 1985: 70 i d., sl.2, sl.3, sl.4.

15. ŠKEGRO 1997: 83-84, sl.1, sl.2, sl.3.

16. PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 28, kat.br. 131.

17. WILKES 1969: 94 i d.; ZANINOVIĆ 1976: 173-174; ŠKEGRO 1997: 85.

bila zamišljena drukčije. Slično je rješenje primijenjeno i na kamenim pločama s Groblja sv. Ive u Livnu.¹⁸

Najveći broj dijelova sličnih kamenih urna pronađen je na Livanjskom i Duvanjskom polju. Upravo na lokalitetu Krivača otkrivene su 1925. ili 1926. godine dvije kamene ploče (poklopca).¹⁹ Prva od tih grobnih ploča "sanduka za pepeo" je otučena i, možda, namjerno dovedena u mjeru (96,0 cm) kako bi odgovarala ulozi poklopca na dječjoj kasnoantičkoj grobnici. Spada u skupinu jednostavnih poklopaca s natpisom bez ukrasa ili ukrasnih akroterija. Zajedno s tim poklopcem nađen je još jedan komad nadgrobne ploče s reljefno ukrašenim zabatom (rozeta, lišće, vinova loza), ali bez natpisa. I veličina je približno slična (86,5 cm) pa, dakle, i on svojim mjerama odgovara sekundarnoj upotrebi poklopnice na kasnoantičkoj grobnici. Možda su te dvije nadgrobne ploče ili poklopci pripadale istim rimskim kamenim urnama čiji su dijelovi otkriveni 1994. godine, ali je sasvim sigurno da i jedni i drugi nalazi, vremenski i stilski iskazuju puno jedinstvo. Nadalje, u obližnjim Vašarovinama otkriven je poklopac četvrtaste kamene urne u obliku krova na dvije vode.²⁰ Na uokvirenom i profiliranom zabatu prikazana je reljefna kompozicija naiskosa s amforom i dva antitetički postavljena i veoma stilizirana dupina ispod kojih je bio natpis. Slični poklopci s reljefnom kompozicijom edikule, amforom i dupinama na pročelju nađeni su još u Livnu i Tomislavgradu,²¹ a primjerci s dupinama i rozetom iz Suhače (Golubić) i Livna.²² U Tomislavgradu su nađeni poklopci koji u profiliranom zabatu imaju amfore s rozetama ili poprsje pokojnika s rozetama, a ukrašene akroterije čine poluležeći lavovi.²³ Na bočnim stranama poklopaca najčešće se nalaze udubljeni i na rubovima profilirani kasetoni. Na Groblju sv. Ive u Livnu otkrivene su 1993. godine²⁴ dvije kamene ploče, jedan poklopac kamene urne s dupinama na zabatu kojemu, vjerojatno, pripada fragment s natpisom te fragmenti dviju urna izdubljenih u jednom kamenom bloku.²⁵ Ploče, poklopac i fragmenti urna izdubljenih u kamenom bloku bili su ugrađeni u konstrukciju kasnoantičkih grobnica bačvasta svoda. S nalazišta Karaula u Tomislavgradu potječu dva vjerojatno nedovršena rimska spomenika-monolita koji bi svakako mogli pripadati sandučastom dijelu urne.²⁶ Nedavno je na Golubiću između Suhače i Velikih Kablića otkriven još jedan poklopac i ploče rimske kamene urne.²⁷ Poklopac je jednostavna oblika bez reljefne kompozicije, ali s veteranskim natpisom na zabatu dok su ploče, slično Grepcima, imale ukras na čeonim stranama. Koliko mi je poznato, kameno postolje sa žlijebovima otkriveno je jedino na Golubiću.²⁸

Četvrtaste kamene urne s postoljem i dvoslivnim poklopcem, sudeći po čestim nalazima, bile su glavni oblik sepulkralnih spomenika u antičko doba na Livanjskom i Duvanjskom polju.²⁹ Građene su u različitim veličinama i s različitom kvalitetom izvedbe oblikovnih ili ukrasnih elemenata što je zasigurno u vezi sa željama naručitelja, ali i umijećem majstora u klesarskim

18. PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 16, 69, kat.br. 141, 142. Poput grebačkih i te ploče imaju profilirane U i L žljebove s unutrašnje strane pa su, zasigurno, na isti način činile središnji dio urne namijenjen pohrani pokojnikova pepela.

19. SERGEJEVSKI 1931: 20, 21, SL. 2, T.XIX, 3.

20. PAŠKVALIN 1983: 169, T.III, 7.

21. PAŠKVALIN 1983: 169, T.III, 9.

22. PAŠKVALIN 1983: 170, T.IV, 13.

23. PAŠKVALIN 1983: 168, T.I, 1-4.

24. Arheološka istraživanja na Groblju sv. Ive u Livnu od 1993. do 1995. godine vodio je T. Glavaš, uz suradnju fra B. M. Vrdoljaka i B. Marijana. Usp.: GLAVAŠ 1994: 105 i d.; VRDOLJAK 1994: 115 i d.

25. ŠKEGRO 1997: 85, si.4, si.5; PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 26, si. na str. 28, kat.br.: 123, 128, 130, 131, 141, 142.

26. ŠKEGRO 1997: 84, sl.2, sl.3.

27. ŠKEGRO 1999: 15 i d. Usp. također: PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999, 65, kat.br. 129.

28. Fra B. M. Vrdoljak prenio je 1998. godine s njive "Štitić" (u vlasništvu obitelji Niče s Golubića) jedno postolje kamene urne u Franjevački muzej i galeriju Gorica u Livnu.

29. Svakako je neobično da se na Glamočkom polju, koliko mi je poznato, do sada nisu našli ostatci kamenih urni tako često zastupljenih u livanjskom i duvanjskom kraju. Glamočko polje obično se, naime, smatra klasičnim delmatskim područjem. Usp.: ZANINOVIĆ 1966: 27 i d.; ZANINOVIĆ 1967: 5 i d.

radionicama. Primjeri kamenih ploča s Grebaca i Golubića govore o još jednom zanimljivom i važnom konstrukcijskom elementu. Riječ je o zaokrenutosti uzdužne osi prostora za pepeo pokojnika za 90 stupnjeva u odnosu na uzdužnu os same ume. Dakle, uzdužna os ume križno se preklapa s uzdužnom osi prostora ili sanduka za pepeo. Tako je na Grepcima taj prostor vjerojatno bio veličine 42,0 x 48,7 cm u jednom, a 46,0 x ? na drugom primjeru dok je na Golubiću iznosio 47,0 x 72,0 cm, a poklopac čak 120,0 x 116,0 cm.³⁰ Simetrijski sklad kamene urne dodatno naglašuju i dva stupića s prednje strane, iako je njihova glavna uloga u efektu podražavanja izgleda hrama, dakle, sakralnoga objekta koji je u obliku kamene ume minimiziran za osobite nakane kao simbolično mjesto čuvanja pokojnikova pepela. Oblik kamene ume u umanjenoj, jednostavnoj i realističnoj formi zapravo je oblik arhetipskih hramova antičkoga doba. Jednostavnije rečeno, kamena uma pravi je preslik hrama uz jasno poistovjećivanje sakralnoga s funeralnim. Koliko su ukrasni motivi na kamenim pločama ili na zabatu poklopca slijedili predloške na uzorima, dakle, na hramovima, teško je reći. Motivi na zabatima zacijelo su bili bar u formalnoj vezi s onima na hramovima, dok su motivi na pločama vjerojatno zasebna kategorija čisto funeralnoga karaktera, premda se ni tu ne može zanijekati izvorna religijska, dakle, i sakralna komponenta.

Bez obzira što bi se pomnijom analizom, vjerojatno, mogle utvrditi dvije podregionalne skupine, livanjska i duvanjska, čini mi se daje u ovome času, zbog zajedničkih povijesnih i etničkih osobina, bolje govoriti o jedinstvenoj skupini nadgrobnih spomenika kod unutrašnjih Delmata. Ali, s druge strane, svakako treba računati na nekoliko klesarskih radionica i na Livanjskom i na Duvanjskom polju. Gledajući pak sa stilsko-oblikovnoga ili ikonografskoga aspekta, čini se daje razvoj livanjsko-duvanjske skupine kamenih urna moguće sagledati u nekoliko faza koje su svakako mogle imati odjeka i u vremenskom smislu. Prvo treba pogledati kojim nalazima za tu analizu raspolažemo. Glavninu, dakako, čine spomenuti nalazi poklopaca dok je drugih dijelova znatno manje, bilo da je riječ o "sanducima za pepeo" ili postoljima kamenih urna. Dakle, u smislu konstrukcije središnjega prostora za pepeo pokojnika, zastupljena su dva podtipa kamene ume (kompozitni i monolitni); međutim, ta činjenica, nažalost, ne sadržava i jasnu kronološku diferenciju budući da do sada nisu otkriveni kompletno sačuvani spomenici u intaktnim uvjetima. Na isti način niti svi poznati poklopci ne daju mogućnost određivanja njihove pripadnosti jednome ili drugome podtipu pa, dakle, niti mogućnost sigurna vremenskog atribuiranja. Tako se razvoj kamenih uma u konačnici može uglavnom promatrati na nalazima kamenih poklopaca, bez obzira na iznesene ograde u tom smislu, pri čemu će njihova oblikovna, stilska ili ikonografska svojstva dijelom upućivati i na različito vrijeme njihova nastanka, dakako, u kombinaciji s istim svojstvima ostalih dijelova kamenih uma, ponajprije ploča "sanduka za pepeo" ili monolitnih sanduka.

Starijim oblicima izgleda pripadaju poklopci naglašena dvoslivna krova, istaknutih ukrasnih akroterija (poluležeći lavovi), reljefno ukrašena zabata sa simboličkim arhitektonskim ornamentom (edikula) u koji su ukomponirane simbolične predstave, najčešće amfore, dupini, rozete, polumjeseci, vinova loza, lišće. Gotovo redovito zastupljeni natpis nalazio se na donjoj strani zabata, odnosno ispod edikule. Na bočnim stranama tih poklopaca često su izdubljeni, izduženi i profilirani pravokutnici (kasetoni). Najtipičniji predstavnik te skupine ili faze razvoja kamenih uma, odnosno poklopaca kamenih urna, jest jedan primjerak iz Tomislavgrada.³¹ Prijelaznu formu čine poklopci koji umjesto poluležećih lavova na jednostavnim akroterijima imaju samo okomitim crtama naznačene lavlje šape, poput nalaza iz Livna.³² Arhitektonski ornament na zabatu postupno nestaje, a mjesto kompozicije dupina s amforom preuzimaju reljefne izvedbe vegetabilnih i florealnih motiva. Rozeta dobiva središnje mjesto prije rezervirano za amforu, a vinova loza, bršljan ili drugo

30. ŠK. EGRO 1999: 15, Abb. 2.

32. PAŠKVALIN 1983: 169, T.111,10.

31. PAŠKVALIN 1983: 168, T.1,1.

lišće dolaze na mjesto dupina kao na primjerima iz Suhače (Golubića?), Vašarovina i nepoznata nalazišta u okolici Livna.³³ Ipak, kada je riječ o predstavama dupina, čini se da je taj motiv bio najdulje zastupljen.³⁴ Sljedeću razvojnu etapu predstavljaju primjerci poklopaca kamenih urna koji više nemaju arhitektonski okvir ili ornament na zabatu, akroteriji potpuno nedostaju.³⁵ Iako je dvoslivna shema poklopca zadržana, on je sada znatnije snižen i zaobljen bez oštrih linija. U toj novoj kompoziciji jedino su dupini donekle zadržali prijašnje mjesto i značenje, a mjesto središnjega motiva uglavnom preuzima rozeta. Natpis je najčešće ispisan u dva reda i više nije jasno ograničen niti se nalazi u naznačenu polju. Posljednjoj skupini ili zadnjoj fazi u razvoju poklopaca kamenih urna livanjsko-duvanjskog tipa pripadaju nalazi spljoštena dvoslivna krova bez ikakvih ukrasnih elemenata na zabatu na kojem veći dio površine zauzima natpis.³⁶

S druge strane, iako to uvjeti otkrića u svim poznatim primjerima ne dopuštaju jer nije bilo sigurnih intaktnih nalaza, čini se da starijim fazama razvoja livanjsko-duvanjskog tipa kamene urne odgovaraju urne čiji je središnji dio za pepeo pokojnika izdubljen u jednom kamenom bloku. U tom smislu posebno govore nalazi monolitnih sanduka za pepeo četvrtastih urna s Groblja sv. Ive u Livnu³⁷ i s Karaule u Tomislavgradu³⁸ koji, poput ornamentalno bogatih poklopaca,³⁹ imaju stilski bliske reljefne i arhitektonske ukrase. Ne treba, naravno, isključiti da su one bile istovremeno ili bar dijelom paralelno u upotrebi kada i urne kojima je središnji dio za pepeo bio načinjen od četiri sklopive kamene ploče. Nalazi kamenih ploča s Groblja sv. Ive upućuju na mogućnost da se sklopivi ili kompozitni tip urne javlja i u drugoj, vjerojatno starijoj, inačici. Naime, na čeonim stranama tih ploča nalaze se reljefno izvedeni polustupići. Drugim riječima - teško je očekivati daje urna kojoj su pripadale te ploče, uz polustupiće imala i stupice kao u primjeru koji napućuje poklopac s Golubića,⁴⁰ odnosno rekonstrukcija urne na si. 12. Unatoč tom posebnom detalju, vjerojatno je i kamena urna kojoj pripadaju ploče s Groblja sv. Ive u Livnu imala također dvoslivni poklopac,⁴¹ poput drugih primjeraka s unutrašnjega delmatskoga područja. Zanimljivo je da je posve slična konstrukcija, načinjena od ploča sa U i L žljebovima, bila primijenjena i u primjeru jednoga kasnoantičkoga lokulusa relikvijara iz Novalje na otoku Pagu.⁴²

Oblikovna, stilski ili ikonografska svojstva poklopaca, ali i kamenih urna livanjsko-duvanjskog tipa općenito, doista daju mogućnost praćenja njihova razvoja kako sam, samo kao širi okvir, predložio. U manjoj ili većoj mjeri taj razvoj dijelom je moguće naslutiti i po svojstvima središnjega dijela urne (prostora za pepeo) bilo daje riječ o monolitnom ili kompozitnom tipu. Tom konceptu može se naći više nedostataka. Jedan od glavnih svakako je da pojavu i razvoj kamenih urna ne treba gledati statički nego dinamički u raznim smjerovima. Naime, razumno je pomišljati da taj razvoj nije ovisan samo o vremenskom čimbeniku nego daje u nastajanju brojnih varijacija možda bitnu ulogu odigrala gospodarska ili materijalna moć naručitelja. Tomu su, dakako, značajno mogli pridonijeti i osposobljenost pojedinih radionica ili umijeće majstora klesara. Ipak, mislim da pojavu i razvoj kamenih urna livanjsko-duvanjskog tipa treba gledati kao jedan kontinuirani proces i kao

33. SERGEJEVSKI 1931: 21, T.XIX,3; ISTI 1938: 124, br.29; BOJANOVSKI 1983: 183, si.2; PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 64, kat.br.127. Usp. također: MARŠIĆ 1999:

34. PAŠKVALIN 1983: 169-170,176, T.111,7-10, T.IV, 11 -

13

³⁵ PAŠKVALIN 1983: 170, T.IV.12-13.

36. SERGEJEVSKI 1931: 20, si.2; ŠKEGRO 1999: 15 i d.; PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 65, kat.br.129.

37. ŠKEGRO 1997: 85, sl.4, si.5; PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 26, kat.br.130,131.

38. ŠKEGRO 1997: 84, sl.2, sl.3.

39. PAŠKVALIN 1983: T.I, 1-4, T.III,7-10.

40. PETRINEC - ŠEPAROVIĆ - VRDOLJAK 1999: 26,

⁴¹ MILOŠEVIĆ 2000: 19.

⁴² ILAKOVAC 1994: 49-56, sl.3, sl.4, sl.5.

43. ZANINOVIĆ 1976: 173.

odraz političkih, gospodarskih i, osobito, vjerskih odnosa delmatske zajednice u antičko doba. Od sjajnoga početka zapažene figuracije do gotovo neprepoznatljivih anornamentalnih derivata na kraju, taj proces ima jasan retardirajući trend. Teza o obrnutom procesu potpuno je nezamisliva i teško objašnjiva. Kroz razvojne faze s vremenom se reducira ikonografski repertoar, nestaju arhitektonski motivi, napušta se ili krajnje stilizira figuralni koncept, oblici se na kraju pojednostavljuju i zaobljuju.

Simbolične predstave i ikonografska svojstva kamenih četvrtastih urna livanjsko-duvanjskog tipa svakako je nova pojava u kulturi Delmata antičkog doba bez prepoznatljiva kontinuiteta s prapovijesnim razdobljima. Gotovo je sigurno da su na nastanak takve kamene urne, bez obzira što je ona prije svega užeregionalno svojstvo, podjednako utjecali blizina antičke Salone i dolazak vojnika orijentalnog podrijetla u rimske logore u unutrašnjosti. S obzirom na simboličko značenje dvaju lavova u poluležećem položaju kao vodećih atributa orijentalnoga kulta Magnae Matris ili dupina i vinove loze vezanih uz kult Dionisa (Libera), vrlo je vjerojatno da su upravo vojnici iz Male Azije preko Salone i Garduna već u 1. stoljeću, nakon rimskih osvajanja ilirskih zemalja,⁴³ na delmatski teritorij donijeli istočnjačku kulturu i vjerovanja.⁴⁴ Teško je, dakako, shvatiti takvu pojavu stranih elemenata na tradicionalno konzervativnom delmatskom kulturnom području,⁴⁵ jer, gotovo da i nema nadgrobnika koji nije urešen nekim od vjerskih ili kulturnih simbola istočnjačkog podrijetla. Kada se tomu pridodaju dosada poznati spomenici vjerskoga ili votivnoga karaktera s Livanjskog i Duvanjskog polja,⁴⁶ onda se može ustvrditi da su orijentalni kultovi i vjerovanja u vrlo kratko vrijeme postali izrazito dominantni. Na pitanje je li ta dominacija imala izvanjski ili formalni karakter ili su istočnjačka vjerovanja prihvaćena kao najvažnija komponenta duhovnoga života, posebice značajna u okviru vjerovanja u zagrobni život, odgovore će pružiti novi nalazi i istraživanja. Mislim da se tu komponentu, usprkos naglašenoj delmatskoj konzervativnosti, nikako ne može zanemariti, posebice uzmu li se u obzir svojstva velikoga broja sepulkralnih i votivnih spomenika od Grebaca i Vašarovina, Golubića i Livna do Tomislavgrada. Zanimljivo je na kraju postaviti i pitanje ne predstavljaju li kamene četvrtaste urne livanjsko-duvanjskog tipa slikovit odraz pojave, razvoja te, naposljetku, i nestanka orijentalnih kultova u vrijeme prodora kršćanstva.

I po broju nalaza te njihovoj koncentraciji na Livanjskom i Duvanjskom polju, ali još više po obliku i konstruktivnim rješenjima, po ikonografskom repertoaru i stilskom jedinstvu zasigurno je riječ o posbnom tipu sepulkralnih spomenika provincijalne rimske kulture i umjetnosti. Iako izbor ukrasnih motiva na kamenim urnama upućuje na njihovo orijentalno ili šire mediteransko podrijetlo, pa, iako su i tehnike obrade kamena na delmatski teritorij vjerojatno došle iz istih krugova, nedvojbeno je da su četvrtaste urne livanjsko-duvanjskog tipa djelo domaćih klesarskih radionica. Ako bi se dijelom mogla ostaviti rezerva glede mjesta izradbe najranijih spomenika te vrste, većina drugih nalaza zasigurno je rađena u radionicama na Livanjskom i Duvanjskom polju. Treba naglasiti da je u tom krševitom kraju obrada kamena oduvijek puno značila čemu je umnogome pomogla rasprostranjenost meka i za obradu vrlo pogodna kamena vapnenca. Svi tehnički i stilski elementi, napose kamenih ploča s Grebaca, govore u tom smislu. Kako objasniti grafičku pripremu za izdublivanje i profiliranje ukrasnih motiva na pločama koja nije nikada izvedena jer je, zbog hitnosti narudžbe, izvršena njezina prenamjena, a ona se brzo mogla ostvariti samo ako je u blizini postojala klesarska radionica. U istom smislu govori i repertoar ukrasnih motiva. Nije li, kako je već rečeno,

44. MEDINI 1976: 197-198; PAŠKVALIN 1983: 171-175.

46. PAŠKVALIN 1983: 168-169, T.II,5-6. Usp. također

45. IMAMOVIĆ 1983: 131 i d.; RENDIĆ-MIOČEVIĆ^{bij. 2.} 1989: 487 i d.

majstor koji je obrađivao ploču br. 2 (si. 9) morao brzo djelovati te načiniti ukrasni stupac koji se kvalitetom izvedbe nikako ne može mjeriti s ukrasnim stupcem na ploči br. 1 (si. 8). Konačno, raznovrsnost oblika i značajne razlike u kvaliteti izvedbe svjedoče daje na Livanjskom i Duvanjskom polju postojao veći broj klesarskih radionica. Zbog brojnosti nalaza kamenih spomenika i značenja rimskoga naselja važno klesarsko središte, najvjerojatnije je postojalo u Vašarovinama.⁴⁷

Usprkos originalnosti kamenih urna livanjsko-duvanjskog tipa, treba, ipak, naglasiti da one, u širem kontekstu, nisu izolirana pojava. Naime, prethodno je spomenuta iznenađujuća sličnost delmatskih kamenih urna s oblikom i konstrukcijom kasnoantičkog lokulusa iz Novalje na otoku Pagu.⁴⁸ Bez obzira na udaljenost i datiranje novaljskoga nalaza, ta sličnost vjerojatno nije slučajna i, možda, ima posebno značenje. S druge strane, poznata japodska skupina kamenih urna,⁴⁹ jedinstvena i originalna koliko i delmatska, ima mnoga zajednička ili vrlo slična svojstva s kamenim urnama na Livanjskom i Duvanjskom polju. Shema je u osnovi gotovo ista: sanduk za pepeo s poklopcem u obliku dvoslivna krova. I bez obzira što je ikonografski repertoar najjapodskim urnama bio pod utjecajem drugih kulturnih sfera, prije svega, venetsko-istočnoalpske, i u tom simboličkom krugu više je zajedničkih elemenata s nalazima na Livanjskom i Duvanjskom polju. Premda sa stilskim varijacijama, i na japodskim i na delmatskim kamenim urnama susrećemo simboličke prikaze riba - dupina, amfora, polumjeseca, rozeta. Mislim da te sličnosti nikako nisu slučajne i da odnose među dvjema skupinama nadgrobnih spomenika svakako treba istražiti. Priklanjam se onim mišljenjima po kojima i japodske urne, kao delmatske, treba datirati u vrijeme 1-3. stoljeća.⁵⁰

Na kraju se može ponoviti da je na Grepcima otkrivena dječja grobnica, najvjerojatnije iz kasnoantičkog razdoblja koja je građena pločama kamene četvrtaste urne. Ploče se mogu šire datirati u vrijeme od sredine 1. do početka 3. stoljeća. Ako one, međutim, predstavljaju mlađi tip četvrtaste urne, kako sam analizom oblikovnih, tehničkih i ikonografskih svojstava pokušao dokazati, vrijeme njihova nastanka ponajprije bi moglo biti konac 2. stoljeća. U svakom slučaju riječ je o tipu kamene urne svojstvene delmatskom narodu na Livanjskom i Duvanjskom polju u antičko doba i o urni koja je nedvojbeno izrađena u domaćoj klesarskoj radionici kao tipičan predstavnik provincijalne rimske kulture i umjetnosti. Na nastanak i razvoj kamene urne u mnogome su utjecala orijentalna vjerovanja i kultovi pri čemu je Salona i rimski vojni logori u njezinu zaleđu odigrala najznačajniju ulogu.

47. Kamenolom s vrlo dobrim naslagama muljike nalazi se u susjednoj Priluci (zaselak Pesin), na oko 1 km od Grebaca. Taj je kamenolom sve donedavna bio u upotrebi.

48. ILAKOVAC 1994: 49 i d.

49. SERGEJEVSKI 1950: 45 i d.; MARIĆ 1968: 47; RAUNIG 1968: 99 i d.; RAUNIG 1974: 23 i d.; STIPČEVIĆ

1974:198; ČOVIĆ 1976:156,158-161,164-165; VASIĆ 1979: 121 i d.; RENDIĆ-MIOČEVIĆ 1982: 1 i d.; DRECHSLER-BIŽIĆ 1987: 435-436; BOJANOVSKI 1988: 319,320-322; KUKOČ 1991: 143 i d. JOVANOVIĆ 1991: 205-208.

50. Usp.: SERGEJEVSKI 1950:45 i d.; ČOVIĆ 1976: 156 i d.; BOJANOVSKI 1988: 319 i d. JOVANOVIĆ 1991: 200.

LITERATURA

- BENAC, A. 1985. Utvrđena ilirska naselja. *DjelaCBI*, 60, 4/1985.
- BOJANOVSKI, I.
1983 - Livanjsko polje u kasnoantičko doba. *ZborADBiH*, 1/1983: 179-191.
1985 - Epigrafski i topografski nalazi sa područja antičke Bigeste (pagus Scunasticus). *100 godina Muzeja na Humcu* (1884.-1984.). Ljubuški, 1985: 65-94.
1988 - Bosna i Hercegovina u antičko doba. *DjelaCBI*, 66,6/1988.
- CAMBI, N. 1994. Stele iz kasnoantičke grobnice u Dugopolju. *VAHD*, 86/1994: 147-181.
- ČOVIĆ, B. 1976. Od Butmira do Ilira. Sarajevo, 1976: "Veselin Masleša".
- ČOVIĆ, B. - D. NIKIĆ 1983. Grobnice željeznog doba iz Vašarovina kod Livna. *Zbornik ADBiH*, 1/1983: 87-93.
- ĆURČIĆ, V. 1909. Arheološke bilješke iz Livanjskog kotara. *GZM*, 21/1909: 167-175.
- DRECHSLER-BIŽIĆ, R. 1987. Japodska grupa. *PJZ*, 5/1987: 391-441.
- FRASER, T.P.M. 1991. The Family Tombstones of Issa. *VAHD*, 84/1991: 247-274.
- GLAVAŠ, T. 1994. Otkrivanje sv. Ive (dosadašnji rezultati istraživanja ostataka prvog franjevačkog samostana u Livnu). *Livanjski kraj u povijesti*. Split-Livno, 1994: 105-111.
- GOTOVAC, V. 1992. Silvanov žrtvenik iz Vašarovina. *RadFilZad*, 30,17/1992: 51-64.
- ILAKOVAC, B. 1994. Ranokršćanski relikvijari Kesenske (Cissa) biskupije iz Novalje na otoku Pagu. *VAMZ*, 3. s., 26-27/1994: 47-65.
- IMAMOVIĆ, E. 1983. Konzervativizam Ilira jugozapadnog dijela Bosne u odnosu na domaće kultove. *ZborADBiH*, 1/1983: 131-144.
- JOVANOVIĆ, A. 1991. Alternacija pokojnik - sud u sepulkralnom kultu provincije Dalmacije. *GCBI*, 29,27/1991: 199-210.
- KUKOČ, S. 1991. Simboli religijskog identiteta u japodskom funeralnom kultu. *RadFilZad*, 29/1991: 143-154.
- MARIĆ, Z. 1968. Japodske nekropole u dolini Une. *GZM*, n.s., 23/1968: 5-79.
- MARIJAN, B.
1986 - Zajednička grobnica željeznog doba iz Vašarovina kod Livna. *GZM*, n. s., 40-41/1986: 23-38.
1994 - Jedan zanimljiv skup arheoloških nalazišta na *Livanjskom polju*. *Livanjski kraj u povijesti*. Split-Livno, 1994: 31-41.
1995 - Ostava ratničke opreme na Grepcima u Livanjskom polju. *OpA*, 19/1995: 51-67.
- MARŠIĆ, D. 1999. Nadgrobna stela iz sjevernog bedema. *ObHAD*, 3/1999: 179-181.
- MEDINI, J. 1976. Rimski i orijentalne religije na istočnoj obali Jadrana. *Materijali SADJ*, 12/1976: 185-207.
- MILOŠEVIĆ, A. 2000. *Očekujući arheološku zbirku Franjevačkog muzeja u Livnu*. Katalog izložbe. Ministarstvo kulture Republike Hrvatske - Muzej hrvatskih arheoloških spomenika. Split 2000.
- NIKOLANCI, M. 1969. Helenistička nekropola Isse. *VAHD*, 63-64/1969: 57-90.
- PAŠKVALIN, V. 1983. Sepulkralni spomenici rimskog doba iz jugozapadne Bosne s atributima Kibebe i Dionisa. *ZborADBiH*, 1/1983: 167-179.

- PAŠKVALIN, V. 1986. Dva reljefa s prikazom boga Libera iz jugozapadne Bosne. *GZM*, n. s. 40-41/1986: 61-70.
- PATSCH, K.
1894 - Novi i revidirani natpisi. *GZM*, 6/1894: 348-350.
1906 - Arheološko-epigrafska istraživanja povjesti rimske provincije Dalmacije (VII dio). *GZM*, 18/1906: 161-180.
- PETRINEC, M - ŠEPAROVIĆ, T. - VRDOLJAK, B. M. 1999. *Arheološka zbirka Franjevačkog muzeja u Livnu*. Muzej hrvatskih arheoloških spomenika - Split. Katalozi i monografije, 7. Split 1999.
- RAUNIG, B.
1968 - Fragment japodske urne iz Golubića kod Bihaća. *GZM*, n. s. 23/1968: 99-105.
1974 - Japodski kameni sepulkralni i sakralni spomenici. *Starinar*, n. s. 23/1974: 23-51.
- RENDIĆ-MIOČEVIĆ, D.
1982 - O nekim zanemarenim komponentama kod japodskih urni. *VAMZ*, 3. s., 15/1982: 1-10.
1989 - Iliri i antički svijet. Split, 1989.
- SERGEJEVSKI, D.
1928 - Rimski kameni spomenici sa Glamočkog i Livanjskog polja i iz Ribnika. *GZM*, 40/1928: 79-97.
1930 - Epigrafski i arheološki nalasci (Šipovo, Livno, Drina). *GZM*, 42/2/1930: 157-167.
1931 - Rimski spomenici iz Livna i Prekaje. *GZM*, 43/1931: 123.
1938 - I Rimski spomenici iz Bosne; II Rimski natpisi iz Bosne. *Spomenik SKA* 88/1938: 95-131.
1950 - Japodske urne. *GZM*, n. s., 4-5/1950: 45-93.
- STIPČEVIĆ, A. 1974. Iliri - Povijest, život, kultura. Zagreb, 1974.
- ŠKEGRO, A.
1997 - Ulomak stele s motivom *porta Inferi* s Liba kod Tomislavgrada (zapadna Bosna). *ObHAD*, 3/1997: 83-86.
1999 - Inschrift eines Veteranen von Legio I Adiutrix. *RadFilZad*, 37,24/1999: 15-25.
- VRDOLJAK, B. M. 1994. Franjevački samostan sv. Ive u Livnu tijekom 14. i 15. stoljeća. *Livanjski kraj u povijesti*. Split-Livno, 1994: 115-125.
- ZANINOVIĆ, M.
1967 - Ilirsko pleme Delmati, I dio. *GCBI*, 4,2/1966: 27-92.
1967 - Ilirsko pleme Delmati, II dio. *GCBI*, 5,3/1967: 5-101.
1976 - Rimska vojska u razvitku antike na na|oj obali. *Materijali SADJ*, 12/1976: 169-184.
- ZELENKA, A. 1994. Stećci livanjskog područja. *Livanjski kraj u povijesti*. Split-Livno, 1994: 89-100.
- VASIĆ, R. 1979. O datovanju japodskih urni. *Starinar*, 28-29/1979: 121-126.
- WILKES, J. J. 1969. *Dalmatia*. London, 1969.

POPIS SLIKA
LIST OF FIGURES

- SI. 1 - Nalazište Grepci.
Fig. 1 - The site of Grepci.
- SI. 2 - Mjesto kasnoantičke grobnice.
Fig. 2 - The position of the late Roman tomb.
- SI. 3 - Fotografija grobnice tijekom istraživanja.
Fig. 3 - Photograph of the tomb in course of the excavations.
- SI. 4 - Fotografija grobnice tijekom istraživanja.
Fig. 4 - Photograph of the tomb in course of the excavations.
- SI. 5 - Fotografija grobnice tijekom istraživanja.
Fig. 5 - Photograph of the tomb in course of the excavations.
- SI. 6 - Fotografija ostataka dječjeg kostura.
Fig. 6 - Photograph of the remains of a child's skeleton.
- SI. 7 - Crtež grobnice s ostatcima dječjeg kostura.
Fig. 7 - Drawing of the tomb with the remains of a child's skeleton.
- SI. 8 - Uzdužna ploča kamene urne (br. 1).
Fig. 8 - The longitudinal slab of a stone urn (No. 1).
- SI. 9 - Tri komada uzdužne ploče kamene urne (br. 2).
Fig. 9 - Three fragments of the longitudinal slab of a stone urn (No. 2).
- SI. 10 - Pročelna ploča kamene urne (br. 3).
Fig. 10 - The front slab of a stone urn (No. 3).
- SI. 11 - Stražnja ploča kamene urne (br. 4).
Fig. 11 - The rear slab of a stone urn (No. 4).
- SI. 12 - Grafička rekonstrukcija urne livanjsko-duvanjskog tipa.
Fig. 12 - Graphic reconstruction of an urn of the Duvanjsko-Livanjsko polje Type.

SUMMARY

ROMAN URN SLABS IN GREPCI NEAR LIVNO

In 1994 in the Grepci archeological site between Vašarovine and Priasa near Livno during a protective probe a child's grave was revealed, constructed of stone slabs in the form of a Roman urn (figs. 1 - 7). Six pieces and 4 slabs were found, made of soft limestone. All of them were partly damaged, mainly during construction, and some later (examination of soil).

The general quality of the workmanship, decoration, technical details clearly show that the slabs were not part of one but of several stone urns. The slabs shown in figures 8 - 11 are probably part of at least two and at most four. By their decoration, style and technique nos. 1 (fig 8) and 3

(fig.10), and nos2(fig9)and4(fig 11)couldbepartsofthesame,thatisoftwo,urns. Itishowever possible that ali the pieces belonged to different ums and that the four slabs were part of three urns.

The Grepci stone slabs were part of a square urn of special shape and construction. Besides those that closed the "ashes casket" the urn also had a lid and a base with small columns in front (fig 12). On Livanjsko and Duvanjsko polje besides composite and folding ums square stone ums have also been found of which the central boxlike section is made of a single block with a lid and with a pitched roof. The square, stone um is a small, simple and realistic copy of the archetypal temple of antiquity with an identifiable funeral function.

Considered from the stylistic and iconographic aspects it seems that the Livanjsko-Duvanjsko polje group of stone ums over time went through several phases of development. The symbolic and iconographic elements of these square stone ums were a new development in the culture of the Delmatae of antiquity, showing no recognisable continuity with prehistoric periods. Although the considerable concentration of such ums in the Livanjsko-Duvanjsko polje area show narrow regional characteristics they are quite certainly connected with the presence of the Seventh Legion stationed in *Tilurium camp* in Gardun near Trilj and also with the funeral architecture of Solin and with Hellenistic and late Roman stelae. The shape of the Grepci um is in fact a developed form in which a two dimensional stela has been given the three dimensional form of a stone urn.

The choice of decorative motifs on the ums indicates an oriental or wider Mediterranean source and although the technique of vorking the stone may have come from the wider territory there can be no doubt that the square Livno-Duvno ums were made in local stone-masons' vorkshops, and the variety in shaping and variation in quality suggest that there were a number of such workshops.

In spite of the originality of the Livanjsko-Duvanjsko polje stone ums they are not in the wider sense isolated examples. There is a surprising similarity between these urns and those of late antiquity from Novalja on the island of Pag. On the other hand the well known Japodic group of stone ums, as unique and original as are the Delmatic ones, have much in cornmon with and are similar to the Livanjsko-Duvanjsko polje ums. The basic scheme is the same - a casket for the ashes with a pitched roof lid. And although the iconic repertory of the Japodic urns is influenced by a different cultural background there is similarity of symbolism and stylistic variations (fish - dolphin, amphora, half-moon, rosettes etc.) which on neither the Japodic nor the Delmatic ums can be accidental.

Finally we must record that at Grepci a child's grave was discovered, from the period of late antiquity between 1st to early 3^d century, probably from the 2nd century. Ali elements of shape and technical details show it to be the kind of stone urn common in Livanjsko-Duvanjsko polje in antiquity and that it was made in a local workshop. It is a typical example of Roman culture and art of the provinces.

Rukopis primljen 27.1.2000.

Rukopis prihvaćen 1.11.2000.